

ÚGY, AHOGY ILLÉS...

Túrmezei Erzsébet

Úgy, ahogy Illés vesszük a sarut,
Vár a kiégett pusztán át az út.
Van aki áldjon, célba segítsen.
Testvérem, ne félj! Velünk az Isten.

Megyünk, amerre szava vezérel.
Megitat minket patak vizével.
Suhannak már a fekete szárnyak;
Isten hollói sebesen szállnak.
Megyünk... s a szívünk nem kérdez mit sem.
Testvérem, ne félj! Velünk az Isten.

És ha kiszárad Isten patakja,
keze az utat majd megmutatja.
Ha nagy az ínség, ha barát nincsen,
minden ínségnél nagyobb az Isten.

Még a halál is javunkra válik,
ha hívek leszünk mind a halálig.
És ahogy Illés, tüzes szekéren
hazaérkezünk... Ne félj, testvérem.

Forrás: www.keresztenydalok.hu